

Egy kertész dilemmái a fűtőberendezés kiválasztása körül

Mielőtt rátérnék a cikk főbb mondanivalójára, megemlítenék néhány gondolatot arról, hogy miképpen szereztem „szakmai tapasztalatot” azon fűtőberendezések üzemeltetéséről, amelyeket a későbbiekben bővebben ismertetek.

Azon kertészek egyike vagyok, akik a 80-as évek elején vágtak bele ebbe a szép, de annál embert próbálóbb szakmába. Paprika- paradicsom-, majd a virágtermesztés követték egymást. Sikerült az első 1500 m²-es fóliaházat felépíteni, de az intenzív termesztéshez fűtőberendezésre, kazánra volt szükség. A kazán megválasztása nagy dilemma volt, annál is inkább, mert az ember szeretné a számára legmegfelelőbb kazánt megvásárolni, ami még a mostani termesztő berendezést kiszolgálja, de a későbbi esetleges területbővítés sem okoz majd problémát. Na ez az, ami nem is olyan egyszerű feladat, mert a kertész sokat ad a kollégák szakmai jó tanácsaira, de ez nem mindig a legjobb választás, hiszen a kolléga jó tanácsa az ő kertészeti telepének sajátosságaiból indul ki. Valójában ami az egyik kertészetben tökéletesen működött, az a másikban már nem is olyan tökéletes, hiszen minden olyan tényezőt figyelembe kell venni, amit esetleg nem is tartunk olyan fontosnak. Ugyanis a termesztő berendezések égtáj szerinti elhelyezkedése, az uralkodó szélirány, az adott termesztő berendezés fűtött légköbmétere és még sorolhatnám, mind-mind olyan tényező, ami fölött elsiklani nem szabad.

Amikor elértük az 5000 m² fűtött felületet, és kinőttük a 7 db 300 KW-os Carborobot kazánt, felmerült a kérdés, hogyan tovább, milyen, mekkorát, és honnan vegyünk egy újabb kazánt. Az „újabb” csak számunkra volt új a szó szoros értelmében, mert a kiválasztott kazánt leginkább használt állapotban tudtuk megvásárolni, vagy külföldről, vagy valamely magyar nagyvállalat felszámolása révén. Én is így jutottam hozzá a 80-as évek végén az első SLATINA VIHORLAT típusú automata vándor rostélyos széntüzelésű kazánomhoz. Nagy kihívás volt a beüzemelése, hiszen bár a fűtőanyaga ugyanúgy daraszén, vagy rostált dara, mint a Carborobot kazánoké, de maga a fűtés technológia teljesen más. A vándor rostélyos kazánok üzemelése során figyelembe kell venni, hogy a fűtőanyag sokkal tovább tartózkodik az égéstérben, mint a forgó rostélyos kivitelű kazánoknál. Minden esetben tisztában kell lenni azzal, hogy a tökéletes égéshez megfelelően beállított kazán paraméterekre van szükség. Első és nagyon fontos dolog a fűtőanyag ismerete: nedvesség tartalma, frakció összetétele, hamu tartalma és hőértéke.

Fontos, hogy az adott fűtővíz-hőmérséklet eléréséhez milyen vastagságban engedjük a fűtőanyagot a rostélyra az égéstérbe, úgy, hogy az még tökéletesen kiégjen. A tökéletes égéshez szükség van megfelelő levegő mennyiségre, amit az adott kazánál légaláfúvással, illetve még ha szükséges füst elszívással egészítünk ki. Minden esetben szükséges ellenőrizni a távozó füstgázok hőmérsékletét, hiszen egy rosszul beállított aláfúvás vagy füst elszívás rengeteg energiát enged ki fölöslegesen a kéményen keresztül a szabadba.

Nagyon fontos a rostély sebességének beállítása, mivel a túl gyors rostély még energiában bővelkedő fűtőanyagot szállít a hamutérbe. Fontos a kazán tisztasága, hiszen a felhalmozódott korom és pernye nagy mértékben csökkenti a kazán hatásfokát. Akkor tökéletes a fűtőberendezésünk üzemelése, amikor a salakanyag teljesen kiégve jut a hamutérbe, a kilépő füstgázok maximális hőmérséklete nem haladja meg a 130 Celsius fokot, ugyanakkor az előremenő és a visszatérő fűtővíz hőmérsékletének különbsége nem haladja meg a 20 Celsius fokot. Illetve ezek mellett a termosztó berendezésünkben optimális a hőmérséklet.

Zárszóként csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy egy szakember megkeresése minden esetben ajánlott, mivel így sok kellemetlenségtől óvjuk meg magunkat, és nem utolsósorban sok pénzt takaríthatunk meg, ami a mai világban nem egy utolsó szempont.

Szalai Tamás

(Tar település)